



Februari 2019

OBS! Innehåller Kallelse till Årsmötet



www.fotoakuten.se



Kalkbladet

Med det nya året i famnen

Jag ställer mig på balkongen och huttrar i kylan medan jag känner solstrålarna mot ansiktet. Solen går ovanför skogsranden och solstrålarna når ända till min balkong under några minuter och det är ren lycka. Det är en nyhet som slår ut allt annat jag hör och ser den



www.fotoakuten.se

dagen för det är tecknet på att våren och värmen är på väg och ljuset kommer åter. Om några månader kommer solen att lysa hela eftermiddagen på min balkong och bara vetskapen om det gör vardagen lite lättare.

Teckenletare efter ljuset

Någon vecka senare står jag utomhus vid lunchtid och väntar i kylan medan solen lyser på mig och då känner jag att den bleka januarisolen värmer lite. Den

värmen sprider sig i kroppen och jag lyfter ansiktet mot solen för att fånga upp all den värme den kan ge. I januari är jag teckenletare efter ljuset. Adventsstjärnor och ljusstakar har lyst upp under decembermörkret, men nu vill jag ha riktigt ljus från solen själv. Jag letar och ser alla tecken jag kan på att vårvintern är på väg och att värmen kommer åter.

Nytt år med nya drömmar

Jag tänker att jag står med Maria med det nya året i famnen. Festen är slut, besökarna har åkt hem och stjärnan har slocknat. Maria har lämnat stallet med sin familj och nu väntar en osäker framtid för dem. Nu är det vardag igen och det nya året ligger som ett ömtåligt barn i min famn. Jag har så många drömmar, önskningar och förhoppningar om vad året kommer att ge och fast jag redan vet att allt inte kommer att infrias, så hoppas jag och letar tecken på att allt kommer att gå bra och att sorgen inte kommer att gripa tag i det så obarmhärtigt hårt.

Så jag är teckenletare bland skapelsens under och bland människor där mirakel i vardagen sker hela tiden när ansikte möter ansikte, leende möter leende och värmen sprids i hela kroppen. Jag ställer mig i den låga januarisolen som värmer svagt och tänker på alla värmande människor som finns i mitt liv så det nya året kommer att kunna blomma, friskt och vackert.

Gud, var med oss under det nya året och välsigna de dagar som kommer. Amen

Catharina Larsson



Här når du Kvinnor i Svenska kyrkan, Härnösands stift

Styrelsen:

Marianne Staaf-Gälldin, Sundsvall, tel. 076 - 830 82 66

Catharina Larsson, Oviken, tel. 070 - 291 28 62

Berit Larsson, Frösön, tel. 070 - 230 95 57

Priscilda Helenius, Sundsvall, 073 - 040 83 98

Mery Sauni, Härnösand, 070 - 389 53 90

Ewy Hägglund, Sundsvall, 073 - 050 06 07

Innehåll

| | | | |
|--------------------------------------|---|--------------------------------------|----|
| Med det nya året i famnen | 1 | Bakom kulisserna inför Våreld | 7 |
| Här når du Kvinnor i Svenska kyrkan | 2 | Arbetet inför årets Inspirationshelg | 8 |
| Kallelse till årsmöte | 3 | Syföreningarna lever fortfarande | 9 |
| Skönlitteratur med kristna förtecken | 4 | Ett vaknat intresse | 9 |
| Från ladugård till pilgrimscenter | 5 | Barndomsminnen dyker upp | 10 |
| Jungfru Marie bebådelsedag | 6 | | |



Kallelse till Årsmöte

Välkommen till årsmöte med Kvinnor i Svenska kyrkan i Härnösands stift lördagen den 16 mars 2019 kl. 11.00 i Selångers Pilgrimscenter i Sundsvall.

Kaffe och smörgås serveras före mötet från klockan 10.30.
Årsmötet börjar klockan 11.00. Lunch mellan 12.30 -13.30.

Efter lunch föreläser diakonen och chefen för centret, Helene Westerlind, om St. Olavsleden och Selångers Pilgrimscenter.

Dagordning

1. Årsmötets öppnande
2. Val av mötesordförande, sekreterare och två justerare
3. Fastställande av dagordning
4. Fråga om årsmötets stadgeenliga utlysande
5. Styrelsens ekonomiska redogörelse och verksamhetsberättelse för 2018
6. Revisorernas berättelse
7. Fastställande av resultat och balansräkning för 2018
8. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen
9. Val av tre styrelseledamöter valda på två år, övriga tre ledamöter kvarstår.
10. Val av revisor
11. Val av valberedning
12. Fastställande av budget och verksamhetsplan för 2019-2020
13. Inkomna motioner
14. Tid och plats för nästa årsmöte
15. Årsmötet avslutas

Aktuella handlingar delas ut vid årsmötet.

Vänligen meddela om du kommer till årsmötet **senast den 1 mars** till priscilda.helenius@comhem.se
Meddela samtidigt önskan om särskild kost.

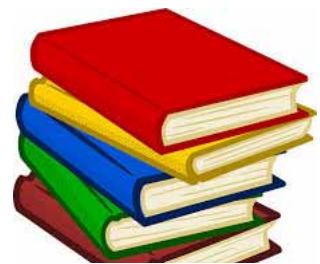
Om du kommer norrifrån: Kör av E4, höger vid Birsta City och kör Timmervägen fram till rondell Bergsåker, håll första höger i rondellen och kör rakt igenom nästa rondell in på väg 86. Passera en blomsterhandel och sväng vänster mot Selångers kyrka.
Selångers Pilgrimscenter, Kungsnäs 158, 855 91 Sundsvall
tel. 060-55 28 15.



Skönlitteratur med kristna förtecken

Vill du läsa böcker och samtala om det du läst?

Under hela våren träffas vi i Marielundskyrkan en onsdag i månaden med början den 23 januari 2019. Vi möts klockan 17.00 för soppa och fika och fortsätter sedan med Boksamtal mellan 18.00-19.30.



För mer information ring Berit Larsson 070-230 95 57,
e-post: ulla.berit.larsson@gmail.com
eller Ingrid Sivsdotter 070-375 62 79.

Det är ett samarrangemang mellan Kvinnor i Svenska kyrkan och Östersunds församling.

Från ladugård till pilgrimscenter

Den gamla ladugården i Selånger anno 1907, har med varsam hand förvandlats till ett Pilgrimscenter för människor på vandring, turister eller för konferenser. Selångers Pilgrimscenter invigdes den 17 juni 2018.

En del besökare minns Pilgrimscentret från tiden när det var ladugård och andra kommer dit för första gången. Men nästan alla uttrycker samma känsla – *Så fint det blev!*

De som jobbar här är glada och stolta över det vackra Pilgrimscentret som fortsätter att utvecklas och växa. Under sommaren 2018 har man tagit emot många intresserade grupper. Bland annat en bussresa med amerikanska turister från ett kryssningsfartyg i Sundsvall. Många församlingar i Svenska kyrkan förlägger också sina personalresor/dagresor hit. Konferenslokalen är utrustad med modernaste teknik.

Någon att tala med

Pilgrimer från många olika länder har regelbundet besökt Pilgrimscentret, fått svar på sina frågor och vilat en stund. Det betyder mycket för dem att det nu finns en tydlig start på S:t Olavsleden.

På Pilgrimscentret går du aldrig ensam, här finns någon att byta några ord med och låta dig inspireras av pilgrimens ledord som är *frihet, enkelhet, tystnad, bekymmerslöshet, långsamhet, andlighet och delande.*



Selånger Pilgrimscenter är öppet

månd.-fred. 09.00-17.00

lörd. 11.00-17.00

sönd. 12.00-17.00

Jungfru Marie bebådelsedag

På Marie bebådelsedag hör vi berättelsen om hur Maria möts av Guds ängel Gabriel som gör klart för henne att hon ska föda ett barn. Hon ska ge honom namnet Jesus och han ska kallas den högstes son.

Hon undrar hur det ska ske, ogift som hon är och trolovad med Josef. Men ängeln kommer med Guds löfte om att vara nära henne. Hon ska inte vara rädd. Maria vågar säga ja till sitt uppdrag och sjunga sin sång – *Marias lovsång*. Marias lovsång har blivit psalmer och sånger av olika varianter och är en klassisk kristen bön.

Både den fjärde söndagen i advent och Marie bebådelsedag handlar om Maria.

Marie bebådelsedag – Vårfrudagen

Marie bebådelsedag är en kyrklig högtid som historiskt sett också fått markera vårbrukets början. Numera förknippar vi den här dagen med våfflor.

I kristna länder har dagen firats åtminstone sedan 600-talet. Fram till 1953 var Marie bebådelsedag en röd dag i den svenska almanackan. När helgdagen det året avskaffades, flyttades det kyrkliga firandet av jungfru Marie bebådelsedag till den söndag som infaller mellan den 22 och 28 mars. När påsken infaller tidigt firas jungfru Marie bebådelsedag söndagen före palmsöndagen. Det ickekyrkliga firandet av Marie bebådelsedag/vårfrudagen ligger kvar den 25 mars.



Bebådelsen. Nationalmuseum

Foto: Marianne Staaf-Gälldin

Bakom kulisserna inför Våreld i Östersund

Hur kunde jag komma på att vi i Härnösands stiftsgrupp skulle kunna ta på oss att anordna Våreld för Kvinnor i Svenska kyrkan. Vi fick frågan för cirka ett år sedan men steget till att tacka ja, hur gick det till?

För min del handlar det nog om att bli utmanad och att jag inte fullt ut förstod allt arbete det skulle innebära. Jag har hållit i rodret men utan Ingrid Grahn, kantor i Östersunds församling, och Catharina Larsson, präst i Själevads distrikt, hade det inte blivit någon konferens. Ingrid och Catharinas kreativa sidor tillsammans med deras långa erfarenhet av församlingsarbete, har varit en stor tillgång vid planeringen av årets Våreld.



Kvinnor med olika bakgrund

Vi har haft det väldigt roligt längs vägen och när alla vi tillfrågat om medverkan tackade ja blev vi överväldigade. Vi tror och hoppas på ett intressant möte med kvinnliga författare, musiker, sångare och dansare från Härjedalen, Jämtland och Syrien. De berättar om kvinnor från olika tider, med olika bakgrund. Än är vi inte i hamn, mötet ska också genomföras och budget hållas. Det har varit och är massor att tänka på, hålla ihop och hålla rätt på. Så roligt att då ha sådana positiva och konstruktiva kvinnor att samarbeta med. Dit hör också Hanna Brande, präst och under hösten vikarierande kyrkoherde i Östersunds församling. Hon har stöttat oss från första början och hennes engagemang har underlättat vårt arbete.

Vår och ljus

Vi hoppas att vårt program lockar kvinnor från hela Sverige att resa till Östersund i maj. Det är långt att åka, SJ har förstås banarbete denna helg, men det går att ta sig dit. Våren kan vara här eller långt borta, men ljuset flödar.

Välkomna till Östersund!

Berit Larsson

Arbetet inför årets Inspirationshelg

Som vanligt planerar vi att i höst ha vår inspirationshelg på Vårsta diakonigård i Härnösand. Boka in helgen den 7-8 september!

I år kommer vi att få inspireras av *Karin Härjegård*, som är präst i Åre och författare till flera böcker.

Vill du veta mer om Karin, gå då gärna in på hennes blogg: www.karinharjegard.se

Vi kommer att jobba med kvinnor i Bibeln, i historien och i nutid, om att vara kvinna då och nu. Kanske kan vi själva pröva på att skriva eller berätta något.

Som vanligt får vi tillgång till trädgården och en god gemenskap.

Mer information om helgen kommer i nästa Kalkblad. Om du har frågor kontakta Catharina Larsson 070-291 28 62.

Catharina Larsson



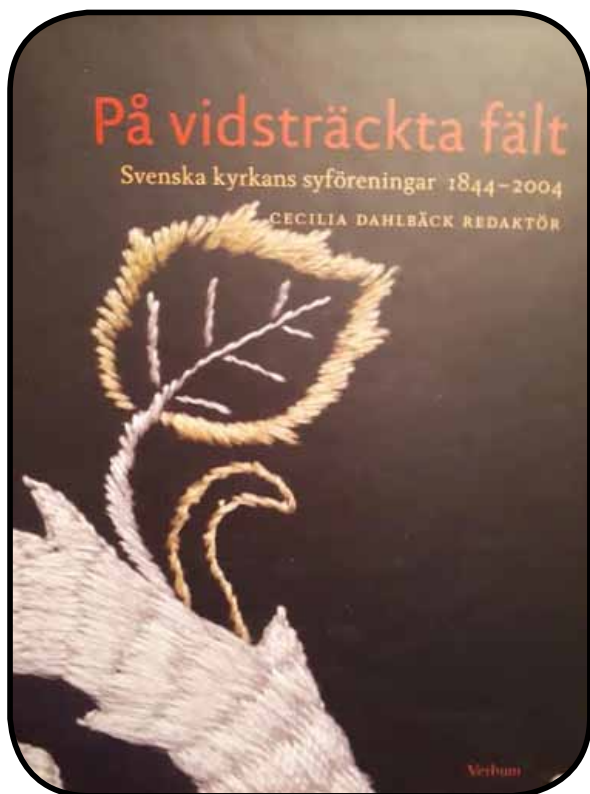
Foto: Niklas Vestefjell
Karin Härjegård



Två fina detaljer i den vackra bönsalen på Vårsta. Dels förbönsträdet och dels det åttakantiga glasfönstret föreställande Jesus på besök hos Marta och Maria.



Syfyöreningarna lever fortfarande



***På vidsträckta fält*, så heter en bok som väcker både nyfikenhet och nostalgi hos sina läsare. Den handlar om Svenska kyrkans syfyöreningar under perioden 1844-2004. Här följer två lite olika upplevelser av boken.**

Ett vaknat intresse

Vid Våreld i Uppsala 2017 deltog jag i ett lotteri, och hade turen att vinna en bok om Svenska kyrkans syfyöreningar. Redaktör är Cecilia Dahlbäck och flera andra forskare har bidragit med kunskaper inom olika områden. Jag hade hört talas

om den tidigare och den väckte nu mitt intresse för syfyöreningar, som jag själv inte har någon erfarenhet av alls. Jag trivs när kvinnor träffas. Boken ingår i projektet *Sy för livet* som drevs av Kvinnor i Svenska kyrkan, 2003. Och jag får verkligen inspiration och kunskap när jag läser denna vackra bok. Kvinnorna träffades och handarbetade för att stödja och samla in medel till olika projekt både nationellt och internationellt. Ett aktivt agerande mot missförhållanden lokalt och globalt. Och de samtalande med varandra, lyssnade på texter, sjöng och fikade.

Historiskt perspektiv in i nutiden

Cecilia Dahlbäck sammanfattar syfyöreningsarbetet under rubriken *”Verka för andra, verka för varandra”*. Det är ett flerdimensionellt nätverksarbete som länkar ihop generationer, skapar omsorg och välfärd samtidigt som det stärker samhällets sociala kapital. Syfyöreningen blev en arena för kvinnor att träffas och blev på många ställen bygdens första kvinnoförening.

Boken innehåller bilder och berättelser, analyser och utblickar i världen. Den spänner över ett historiskt perspektiv in i nutiden och avslu-

tas med ett läckert receptkapitel. Vi kan lära oss att göra både Syföreningstårta och Symöteskringlor från Björka.

Och ja – det finns fortfarande kyrkliga syföreningar i Sverige! Under 2016 fanns det 1 490 syföreningar med nästan 19 000 medlemmar.

Så här skriver Svenska kyrkan på sin hemsida:

”Symöte, en härlig form av gemenskap! Samtalen fyller rummet samtidigt som vissa låter händerna arbeta. Det är ett tillfälle att träffas, umgås, dela vardagens bekymmer och glädje med varandra.

Både nybörjare och erfarna

Syföreningar är till för alla. Om du är van så kan du dela med dig av dina erfarenheter och idéer till andra. Du kanske precis har lärt dig att hantera ett par stickor eller en virknål, då kan du få råd och tips. Oavsett vilken nivå du är på så kommer det passa dig, för i den här verksamheten är det skaparglädjen som gemenskapen bygger på.

Bidrar till ett bättre samhälle

Saker syföreningarna gör säljs eller auktioneras sedan ut och intäkterna går till välgörande ändamål. Under 2016 samlade Svenska kyrkans syföreningar knappt 18 miljoner kronor. Det är inte bara trevligt och lärorikt, Svenska kyrkans syföreningars verksamhet bidrar dessutom till ett bättre samhälle.”

Marianne Staaf Gälldin



Barndomsminnen dyker upp

Vad glad jag blev när jag vann på en lott vid Väreld i Höör våren 2018. Jag valde boken, *På vidsträckta fält*. Svenska kyrkans syföreningar 1844-2004. Det dök upp bilder i mitt inre som jag inte hade tänkt på sedan jag var sju år.

Snabbt bläddrade jag igenom för att se om det fanns någon notis om symöten i Gimåfors husmodersförening. Jag fann inget. Det var ju inte en kyrklig syförening, men väl en Husmodersförening.

Första syföreningsbesöket

Så här gick det till när jag besökte den föreningen första gången.

Min bästa vän och klasskamrat, Lena bodde granne med skolan och Bygdegården och vi gjorde ofta ett stopp där innan jag gick hem. När

vi fick veta att det var symöte bad Lena mig att följa med. Hon som både hade sin mamma och mormor i föreningen var garvad och van att vara med. Medan jag inte höll på att få gå med när jag frågade hemma. Förmodligen trodde mamma att det bara skulle bli bus och spring med tanke på den ringa ålder vi hade.

Ett garnnystan och stickor fick jag med mig. Jag brukade sticka räta varv men de aviga fick mamma sticka.

Prata och handarbete samtidigt

Jag trodde man bara sydde och virkade och var tyst. Men döm om min förvåning vad lätt det var för många att låta bli att titta på sitt handarbete, utan de kunde titta på varandra prata och virka ändå. Den här första gången jag var dit kan jag tänka mig att det var cirka 30 personer från byarna runt omkring som deltog. Jag såg deras broderier, näversömsdukar och stickningar och tyckte det var en fantastiskt trevlig träff. Ännu bättre blev de när det var dags för kaffe och kakor.

Det var en toppenkväll och vi passade alldeles utmärkt in där, fast ålderskillnaden var stor. Sömnad och stickning har alltid varit min grej. Men numera alltför sällan. Vid ett tillfälle när jag var sjuk under en juledighet, kände jag suget efter en stickning. Min man och dotter fick så lov att åka till garnbutikerna i stan och ordna med garn och mönster till en mössa, som jag sett en person i en affär bära.

Gissa om jag kände mig mycket bättre när jag fick sätta händerna i arbetet. Jag mådde genast bättre, både psykiskt och fysiskt.

Dela sina tankar med andra

Jag tror att handarbete har blivit en glömd aktivitet bortskuffad av tv och internet, till skillnad mot dessa så får man kraft av handarbete. Jag vågar påstå att en stickning eller ett broderi har räddat många som inte mått så bra. De har blivit bli besparade från att ta antidepressiv medicin. Det är så läkande att använda sina händer och samtidigt samla, sortera och kasta bort tankarna. Och tänk om man samtidigt hade 29 andra att bolla sina tankar med vad många tråkiga tankar som aldrig skulle kunna växa på sig. För en tanke är inte alltid sann. Och ensamhet är ett gift. Vi borde införa syföreningar igen.

Ewy Hägglund